

[Albertsen]

ufaglært arbejders indkomst uden for hovedstadsområdet. Jeg må dybt beklage, at man drømmer om at underminere hele reguleringen af pensionerne, for det kalder jeg den del af forslaget, som det har relation til, og jeg ved ikke, om det nytter ret meget at appellere til de borgerlige partier i denne sag, for de ændrer jo tilsyneladende holdning fra dag til dag, så man ved ikke rigtig, hvad man kan få af tilsagn, som i givet fald kan holde.

Ophævelsen af ventetillægsordningen, som også indgår i forslaget, er jo en konsekvens af lovens indhold om de 67-69-årige, men vi vil gerne under udvalgsarbejdet bl. a. have nærmere belyst de økonomiske konsekvenser, som er opstillet i lovforslagets bemærkninger.

Lovforslaget omfatter jo også ændringer af invalidepensionen, og her nødsages jeg til at få afklaret, om regeringen og regeringspartierne helt definitivt har accepteret socialdemokratiets og det radikale venstres holdning, hvad beslutningsforslag B 33 fra sidste år angår.

Socialministerens erklæring fra i går og antydningen af en forestående tekstanmæring til finansloven herom er altså det figenblad, som skal dække over, hvad jeg vil karakterisere som en skandaløs opførsel fra de fire partiers side. Her lovede man for mindre end 4 måneder siden 16.000 mennesker, at de skulle have 25.000 kr. mere pr. 1. januar. En socialdemokratisk regering, der sagligt, teknisk og økonomisk velbegrunder gik imod forslaget, ville loyalt realisere flertallets holdning, men nu løber den nye regering fra alt, hvad man dengang sagde. Jeg ved ikke, om jeg med formandens tilladelse må karakterisere denne opførsel sådan, at man har løjet og også bedraget ikke alene de 16.000 mennesker, men også de mange, der i mellemtiden har søgt om pension. Man har fremkaldt falske forventninger og megen urimelig behandling i den kommunale administration. Hvorledes vil man erstatte de mange, der i tillid til flertalsbeslutningen og garantierne fra folketinget nu har fået tilkendt laveste invalidepension, som jo skulle ændres pr. 1. januar til mellemste invalidepension, men som hellere skulle have søgt om enkepension, hvad nogle af dem muligvis har gjort, fordi de måske ikke havde så frygtelig meget tiltro til det, man dengang lovede? Vi fik i går hvad jeg vil karakterisere som en søforkla-

ring fra finansministeren som en slags begrundelse for, at man så hurtigt også her havde skiftet standpunkt. Jeg har imidlertid i denne sag større tillid til de to socialpolitiske ordførere hr. Henrik Toft og fru Lis Møller, der på deres partis vegne ifølge sp. 8339 i Folketingstidende 1981-82, 2. samling, klart udtalte over for mine indvendinger om økonomien i denne sag: »Vi står selvfølgelig ved de udgifter, som er forbundet med forslaget«. Det var hr. Henrik Tofts ord. Og fru Lis Møller sagde: ». . . Jeg – og det gjorde hun på de konservatives vegne og som deres talsmand – »går ikke ind for noget fra denne talerstol, som jeg ikke står ved bagefter«.

Dette var ordene fra venstres og konservatives ordførere i maj i år, men nu siger man noget helt andet.

Som medlem af denne forsamling i næsten 22 år vil jeg gerne sige, at det er en af de ubehageligste oplevelser, jeg har været ude for; jeg vil næsten sige, at jeg væmmes ved det. Der hviler et centnertungt ansvar på regeringspartierne i hele denne pinlige sag.

Vedrørende lovforslag nr. L 6 skal jeg derfor bede socialministeren her fra tingets talerstol besvare følgende generelle spørgsmål: er Kontaktudvalget for Folke- og Invalidepensionister blevet hørt om dette lovforslag, som de jo skal i henhold til lovens bestemmelser? Har man drøftet lovforslaget med tjenestemændenes organisationer, hvis medlemmer i høj grad påvirkes heraf? Jeg har jo fået oplyst, at når det gælder andre lovforslag om erhvervslivet, har man forhandlet med landbrugsorganisationerne, og så går jeg selvfølgelig ud fra, at man her, hvor der er lovgivningsmæssig pligt dertil, forhører sig hos rette vedkommende.

Hvad lovforslag nr. L 7 angår, skal jeg kort oplyse, at ej heller her vil socialdemokratiet kunne medvirke. Det er et overgreb på socialt svage gruppers eksistensgrundlag gennem en forringelse af dyrtidsreguleringen. Vi kan i den forbindelse henvise til LOs og andre organisationers protester herimod. Vi vil helt uforbeholdent gå imod dette forslag.

Jeg glemte her ved mine bemærkninger at gratulere socialministeren. Jeg skal i en parentes huske at gøre det; jeg håber, det også politisk kun bliver en parentes.

Formanden: